

بررسی عملکرد و تغییر رنگ لاشه با استفاده از میوه شیرخشت آتشین (*Pyracantha*) (*Coccinea*) در تغذیه ماهی قزل آلابی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

محمد جابری^۱، سیامک یوسفی سیاه کلرودی^{۲*}، محمد سوداگر^۳

۱- گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین- پیشوا، ورامین، ایران، صندوق پستی: ۳۳۸۱۷-۷۴۸۹

۲- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین- پیشوا، ورامین، ایران، صندوق پستی: ۳۳۸۱۷-۷۴۸۹

۳- گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۹۱۳۸-۱۵۷۳۹

تاریخ دریافت: ۲۹ آبان ۱۳۹۴

تاریخ پذیرش: ۲۶ فروردین ۱۳۹۵

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی عملکرد و تغییر رنگ لاشه با استفاده از میوه شیرخشت آتشین در تغذیه ماهی قزل آلابی رنگین کمان با چهار تیمار، سه تکرار و ۲۴۰ قطعه ماهی در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی انجام شد. تیمارها شامل جیره پایه (شاهد)، جیره پایه + پنج درصد پودر میوه شیرخشت آتشین، جیره پایه + ده درصد پودر میوه شیرخشت آتشین و جیره پایه + ۱۵ درصد پودر میوه شیرخشت آتشین بود. صفات عملکردی (میانگین خوراک مصرفی، میانگین افزایش وزن و میانگین ضریب تبدیل غذایی) به صورت هفتگی و در کل دوره مورد بررسی قرار گرفت. اجزاء لاشه و ویژگی‌های لاشه، طول کل بدن، طول چنگالی و رنگ‌سنجی گوشت و پوست ماهی در پایان دوره مورد بررسی قرار گرفت. میانگین افزایش وزن و میانگین ضریب تبدیل غذایی در کل دوره، وزن نسبی لاشه، امعاء و احشاء و کبد نسبت به وزن زنده، طول کل بدن و طول چنگالی ماهی، شاخص روشنایی گوشت (L^*)، شاخص قرمز/ سبز گوشت (a^*)، شاخص زرد/ آبی گوشت (b^*)، شاخص روشنایی پوست (L^*)، شاخص قرمز/ سبز پوست (a^*)، شاخص زرد/ آبی پوست (b^*) و درصد تلفات معنی‌دار نشد ($P > 0.05$). بیش‌ترین میانگین خوراک مصرفی در کل دوره در تیمار شاهد بود که با سایر تیمارها تفاوت معنی‌داری از لحاظ آماری داشت ($P < 0.05$).

کلمات کلیدی: شیرخشت آتشین، قزل آلابی رنگین کمان، رنگ‌سنجی، عملکرد

مقدمه

غذا اولین جایگاه را در هرم نیازهای انسان به خود اختصاص داده است. راهکارهای مختلفی برای تولید غذا در جهان وجود دارد، اما آنچه که می‌تواند امنیت غذایی را با اهمیت تر نشان دهد، پروتئین مورد نیاز یا به عبارت دیگر اسیدهای آمینه ضروری برای بدن انسان است که معمولاً بیش تر در غذاهای جانوری یافت می‌شود. در بین اقلام غذایی گوشت قرمز و گوشت سفید مرغ و ماهی، آبزیان دارای اهمیت ویژه‌ای در مقوله امنیت غذایی هستند. در حال حاضر بخش مهمی از امنیت غذای جهان به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه به عهده آبزیان است. (گلیان و سالار معینی، ۱۳۸۸).

تغذیه رکن اصلی در صنعت آبرزی پروری است و بیش ترین هزینه را در مزارع آبزیان پرورشی به خود اختصاص می‌دهد. از دستاوردهای جدید علم تغذیه در صنعت آبرزی پروری به‌منظور افزایش بهره‌وری اقتصادی، استفاده از گیاهان دارویی به‌عنوان مکمل‌های طبیعی که باعث بهبود رشد، کیفیت گوشت و سلامت آبزیان می‌شود، مورد توجه قرار گرفته است. رنگ گوشت ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان به‌عنوان یکی از فاکتورهای مهم در بازاریابی آن به‌شمار می‌آید. امروزه اکثر مردم جهان ترجیح می‌دهند، در رژیم غذایی خود از مواد غذایی طبیعی به جای مواد مصنوعی استفاده کنند (Zhonggao et al., 2005).

شیرخشت آتشین (*Pyracantha Coccinea*) یک گیاه همیشه سبز است که در مرکز و جنوب ایتالیا یافت می‌گردد، هم‌چنین به‌عنوان یک گیاه زینتی در شمال ایتالیا کاشته می‌شود (Pignatti, 1982). میوه این گیاه به‌خاطر داشتن خواص ادرار آور، مقوی برای قلب و

تونیک در طب سنتی مورد استفاده قرار می‌گیرد (Kowaleuki and Mrugasiewicz, 1971). همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند که شیرخشت آتشین در طول مراحل تولید مثلی در قسمت‌های مختلف گیاه (ریشه، ساقه، برگ، گل، میوه) دارای ترکیبات فلاونوئیدی می‌باشد. ترکیبات فلاونوئیدی موجود در میوه آن شامل هایپروسید^۱، ایزوریتین^۲، ایزو کوئرستین^۳، پیراکانتوسید^۴، کوئرستین^۵، کوئرستین-۳-روت^۶-جی ال سی^۷، ویتکسین^۸-۲-آر اچ ای^۸ می‌باشد. فلاونوئیدها به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین گروه ترکیبات طبیعی شناخته می‌شوند. تا به امروز متجاوز از ۴۰۰۰ فلاونوئید شناخته شده است که به‌طور وسیعی در برگ‌ها، دانه‌ها، پوسته و گل‌های گیاهان وجود دارند (Medica-Saric, et al., 2004). فلاونوئیدها ترکیبات دی‌فنیل پروپانوییدی هستند که تقریباً در همه گیاهان یافت می‌شوند و نقش‌های فراوانی برای این ترکیبات شناخته شده است. نقش ویژه آن‌ها در گیاهان، در ایجاد رنگ و تثبیت نیتروژن در گیاهان است که دارای زندگی همزیستی‌اند. آثار سلامت فلاونوئیدها بیش تر در نتیجه خصوصیات آنتی-اکسیدانی و توانایی کلاته‌کنندگی آن‌هاست. مطالعات زیادی انجام شده است تا مؤثر بودن فلاونوئیدها به‌عنوان عوامل ضدقارچی، ضدباکتریایی، ضدویروسی، ضد التهاب، آنتی‌اکسیدانت، تعادل‌کننده ایمنی و ضد عوامل موثرن سَمی را به اثبات برسانند (Medica-Saric

¹ Hyperoside

² Isoorientin

³ Isoquercitrin

⁴ Pyracanthoside

⁵ Quercetin

⁶ Quercetin-3-rut-7-glc

⁷ Rutin

⁸ Vitexin-2A-rha

et al., 2004). در رابطه با استفاده از منابع گیاهی در تغییر رنگ گوشت و عملکرد ماهی ها مطالعات مختلفی انجام شده که در ذیل به برخی از آن ها اشاره می شود: عمادی و همکاران (۱۳۸۹) اثر جلبک دونالیلا (*Dunaliella slina*) بر تغییرات رنگ پوست ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که غلظت رنگدانه بتاکاروتن با افزایش مقدار جلبک و زیاد شدن وزن افزایش یافت.

فلاح زاده (۱۳۹۰) اثرات رژیم غذایی حاوی کاروتنوئیدها (آستاگزانتین و بتاکاروتن) روی رشد، بقاء و رنگی شدن ماهی ردپیکوک (*Aulonocara hansbaenschi*) را مورد بررسی قرار داد و گزارش کرد که ماهیان تغذیه شده با جیره های آزمایشی، در مقایسه با تیمار شاهد، اختلاف معنی داری در افزایش وزن، ضریب تبدیل غذایی، فاکتور وضعیت نرخ رشد ویژه و بقاء نداشتند اما میزان آستاگزانتین و بتاکاروتن در پوست ماهی با افزایش غلظت کاروتنوئید در جیره غذایی افزایش یافت. عظیمی (۱۳۹۲) اثر رنگدانه های طبیعی (فلفل دلمه و گوجه فرنگی) و مصنوعی (آستاگزانتین و بتاکاروتن) بر شاخص های رشد و رنگ ماهی فلاورهورن (*Cichlasoma sp.*) را بررسی نمودند و گزارش کردند که تیمارهای تغذیه شده با غذای حاوی رنگدانه شیمیایی آستاگزانتین درصد بیش تر تجمع رنگدانه (۰/۰۵ میکروگرم بر گرم) را در بافت خود نشان دادند.

نیگجه فراهانی (۱۳۹۲) تأثیر تغذیه با چغندر لبویی بر عملکرد و رنگ لاشه ماهی قزل آلائی رنگین کمان را مورد بررسی قرار داد و گزارش کرد که میانگین وزن بدن، میانگین ضریب تبدیل غذایی، میانگین خوراک

مصرفی، نسبت وزنی لاشه، نسبت وزنی امعاء و احشاء، نسبت وزنی کبد، طول کل بدن ماهی و طول چنگالی، شاخص روشنایی گوشت (L^*)، شاخص قرمز/ سبز گوشت (a^*)، شاخص زرد/ آبی گوشت (b^*)، شاخص روشنایی پوست (L^*)، شاخص قرمز/ سبز پوست (a^*)، شاخص زرد/ آبی پوست (b^*) و درصد ماندگاری معنی دار نشد.

علیشاهی و همکاران (۱۳۹۳) مقایسه اثر آستاگزانتین و جلبک دونالیلا سالیئا (*Dunaliella Salina*) بر میزان کاروتنوئید پوست، پراکسیداسیون لیپیدها و رنگ ماهی سورم (*Heros serverus*) را مورد بررسی قرار داد و گزارش کردند که میزان بتاکاروتن در تیمارهای آستاگزانتین و جلبک دونالیلا نسبت به تیمار شاهد افزایش معنی داری را نشان داد. میزان پراکسیداسیون لیپیدی در تیمارهای جلبک دونالیلا و آستاگزانتین کاهش معنی داری نسبت به تیمار شاهد نشان داد. در ناحیه تنه اگرچه بعضی از شاخص های رنگ بهبود یافت ولی تفاوت معنی داری بین تیمارها مشاهده نشد. Buyukcapar و همکاران (۲۰۰۷) تجمع رنگدانه های ماهی قزل آلائی رنگین کمان را با کاروتنوئیدهای گل جعفری و فلفل قرمز مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که آستاگزانتین سنتتیک باعث بیش ترین تجمع کاروتنوئید روی گوشت ماهی قزل آلائی رنگین کمان شد.

Kop و Durmaz (۲۰۰۸) تغییر رنگ ایجاد شده در پوست ماهی سیچلید^۱ تحت تأثیر رنگدانه های طبیعی مانند جلبک قرمز تک سلولی و آستاگزانتین را مقایسه نمودند و افزایش رنگ قرمز پوست در هر دو حالت را گزارش نمودند. Aysun و همکاران (۲۰۱۰) اثر هویج

¹ Cichlid

غذایی جایگزین در تغذیه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان استفاده شود. این گیاه با توجه به داشتن ترکیبات فلاونوئیدی می‌تواند در بهبود عملکرد و رنگ لاشه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان مؤثر باشد.

مواد و روش‌ها

محل و زمان انجام آزمایش: این پژوهش در

مزرعه پرورش ماهی تهران قزل‌آلا واقع در ۱۲ کیلومتری فیروزکوه طی ماه‌های تیر تا شهریور سال ۱۳۹۳ به مدت ۴۵ روز انجام شد.

مشخصات محل آزمایش: محل استقرار ماهیان

آزمایشی در یک سوله به ابعاد ۱۰۰ متر طول و ۱۵ متر عرض بود که در آن دو کانال نه متری که به ۱۲ بلوک به طول یک و نیم متر، ۷۵ سانتی متر عرض و ارتفاع ۴۰ سانتی متر تقسیم شده بود قرار داشتند. سیستم آبرسانی کانال‌ها از طریق یک چاه آب تأمین می‌شد. پارامترهای مدیریتی از قبیل درجه حرارت آب و محیط، تغذیه و ضدعفونی کردن کانال‌ها و آب، برای تمام گروه‌های آزمایشی کاملاً یکسان و بر اساس اصول استاندارد پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین کمان انجام شد. هم‌چنین طول کل، طول چنگالی، وزن و تلفات برای هر بلوک به صورت جداگانه ثبت می‌شد تا با لحاظ آن‌ها در محاسبات صفات عملکردی، امکان خطا در آزمایش به حداقل ممکن کاهش پیدا کند.

روش انجام آزمایش: تعداد ۲۴۰ قطعه ماهی

قزل‌آلای رنگین کمان با وزن 200 ± 10 گرم از همان مزرعه که ماهی‌ها در آن پرورش داده شده بود،

و فلفل قرمز به‌عنوان منابع حاوی رنگدانه‌های طبیعی، روی رنگ‌پذیری ماهی سیچیلد را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که خوراک حاوی رنگدانه‌های طبیعی روی رنگ‌پذیری ماهی سیچیلد تأثیر داشت، ولی روی ضریب تبدیل و نرخ رشد ماهی تأثیری نداشت.

Lee و همکاران (۲۰۱۰) اثر فلفل قرمز و سطوح چربی را روی رشد و رنگ‌پذیری پوست ماهی *Zacco platypus*^۱ مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که در انتهای دوره تغذیه، ماندگاری بالای ۹۴ درصد بود و هیچ تفاوت معنی‌داری بین تیمارها وجود نداشت. در پایان دوره تغذیه مقدار کارتنوئید به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر جیره‌ی حاوی فلفل قرمز قرار گرفت ولی مقدار آستاگزانتین^۲ توسط جیره فلفل قرمز و جیره لیپید تحت تأثیر قرار نگرفت. Talebi و همکاران (۲۰۱۳) اثر فلفل قرمز را روی رشد، تجمع رنگدانه و فاکتورهای خونی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که تفاوت معنی‌داری بین طول و وزن ماهی‌ها در بین تیمارها وجود داشت اما تیمارهای مختلف هیچ اثری روی خوراک مصرفی، پارامترهای عملکرد رشد شامل ضریب تبدیل غذایی، نرخ رشد ویژه، نرخ رشد، افزایش وزن بدن و نرخ ماندگاری نداشت. از لحاظ تجمع رنگدانه بیشترین تغییر رنگ در بین تیمارها را فلفل قرمز ایجاد کرد. نتایج نشان داد که استفاده از مواد گیاهی در جیره ماهی قزل‌آلای رنگین کمان مؤثر و مقرون به‌صرفه است.

در این تحقیق سعی شده است با توجه به دسترس بودن میوه گیاه شیرخشت آتشین، از آن به‌عنوان منبع

¹ Pale Chub

² Astaxanthin

شیرخشت آتشین و ۴) جیره پایه + ۱۵ درصد پودر میوه شیرخشت آتشین.

جیره مورد استفاده: جیره نویسی پس از تعیین مقدار مواد مغذی موجود در مواد خوراکی پایه و مواد آزمایشی براساس نیازمندی‌های ماهیان طبق کاتالوگ تغذیه‌ای NRC (۱۹۹۳) و توسط نرم افزار جیره نویسی UFFDA انجام شد (جدول‌های ۱، ۲ و ۳).

خریداری شد و در قالب طرح بلوک کاملاً تصادفی در ۱۲ واحد آزمایشی (۴ تیمار و ۳ تکرار) قرار گرفتند. قبل از ورود ماهیان به واحدهای آزمایشی تعیین شده، ابتدا ماهیان کل یک واحد آزمایشی (۲۰ عدد به ازای هر واحد آزمایشی) توزین گردید و سپس میانگین وزن هر ماهی برآورد شد. براین اساس تیمارها عبارتند از: ۱) جیره پایه (شاهد)، ۲) جیره پایه+پنج درصد پودر میوه شیرخشت آتشین، ۳) جیره پایه+ده درصد پودر میوه

جدول ۱: آنالیز جیره

اقلام جیره	شاهد	شیرخشت آتشین ۵٪	شیرخشت آتشین ۱۰٪	شیرخشت آتشین ۱۵٪
کنجاله سویا	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
پودر ماهی	۳۹/۵	۳۹/۵	۳۹/۵	۳۹/۵
مکمل معدنی	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
مکمل ویتامینه	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
گلوتن ذرت	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
آرد گندم	۷	۷	۷	۷
روغن گیاهی	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
ملاس	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵
سبوس	۱۵	۱۰	۵	۰
شیرخشت آتشین	۰	۵	۱۰	۱۵

جدول ۲: آنالیز مواد مغذی شیرخشت آتشین

۶/۴	پروتئین خام(%)
۳/۵	چربی خام(%)
۱۹/۹	فیبر خام(%)
۹۰	ماده خشک(%)
۴/۶	خاکستر(%)
۱۰	رطوبت(%)
۲۶۰۷/۱۹	انرژی قابل متابولیسم (Kcal/Kg)

صفات مورد بررسی: در این آزمایش صفات

عملکردی (افزایش وزن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی)، درصد ماندگاری، طول کل و طول چنگالی، و رنگی شدن گوشت و پوست ماهی جداگانه اندازه گیری شدند و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

افزایش وزن روزانه: ماهیان در زمان ورود به

سایت وزن کشی شدند و میانگین وزن آن‌ها محاسبه گردید، سپس ماهیان هر بلوک در پایان هر هفته پس از ۲۴ ساعت گرسنگی وزن کشی و اندازه طول ماهی گرفته شد. تمامی وزن‌ها و میانگین‌ها در هر مرحله ثبت گردید. (وزن کشی توسط ترازوی دقیق دیجیتالی پند با دقت پنج گرم و اندازه طول ماهی‌ها با تخته زیست-سنجی انجام شد.) سپس توسط فرمول‌های زیر افزایش وزن هر واحد آزمایشی، افزایش وزن روزانه ماهی و افزایش وزن یک ماهی در یک دوره محاسبه شد (Hung et al., 1989):

$$c + (a \times b) = \text{تعداد روز ماهی}$$

$$a = \text{تعداد روزهای هر مرحله}$$

$$b = \text{تعداد ماهی‌های زنده در آخر آن مرحله}$$

$$= \text{مجموع روزهایی که ماهی‌های تلف شده در این}$$

$$c = \text{مرحله زنده بوده‌اند}$$

$$\text{وزن تلفات} + (Tw - Sw) = \text{افزایش وزن هر واحد}$$

$$\text{آزمایشی (گرم)}$$

$$Tw = \text{وزن کل در پایان هر مرحله}$$

$$Sw = \text{وزن در ابتدای آن مرحله}$$

$$\text{افزایش وزن واحد آزمایشی} = \frac{\text{افزایش وزن روزانه ماهی}}{\text{تعداد روز ماهی}}$$

$$\text{تعداد روزهای} \times \text{افزایش وزن} = \text{افزایش وزن یک ماهی}$$

جدول ۳: ترکیب و آنالیز جیره‌های آزمایشی

اقلام جیره	شاهد	شیرخشت ۵ آتشین	شیرخشت ۱۰ آتشین	شیرخشت ۱۵ آتشین
پودر ماهی	۳۹/۵	۳۹/۵	۳۹/۵	۳۹/۵
کنجاله سویا	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
آرد گندم	۷	۷	۷	۷
روغن	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
گلو تن ذرت	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
مکمل معدنی	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
مکمل ویتامینه	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
ملاس	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵
سبوس	۱۵	۵	۱۰	۰
جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
شیرخشت آتشین	۰	۵	۱۰	۱۵
پروتئین خام (%)	۳۷/۳۳	۳۵/۹	۳۴/۷۸	۳۳/۰۳
چربی خام (%)	۱۱/۲۰	۱۰/۸۴	۱۰/۵۵	۱۰/۱۴
فیبر خام (%)	۳/۸۵	۴/۶۵	۵/۵۱	۶/۲۹
ماده خشک (%)	۹۴/۹۳	۹۴/۹۸	۹۵/۸۳	۹۵/۰۶
خاکستر (%)	۱۱/۰۰	۱۰/۷۱	۱۰/۵۲	۱۰/۱۴
رطوبت (%)	۵/۰۷	۵/۰۲	۴/۱۷	۴/۹۴
انرژی قابل متابولیسم (Kcal/Kg)	۳۳۹۰	۳۳۹۲	۳۴۲۲	۳۳۹۵

دوره روزانه ماهی در یک دوره
مصرف خوراک: مقدار خوراک مصرفی هر
 تکرار به طور هفتگی اندازه گیری شد. به طوری که هر
 روز مقدار مشخصی خوراک توزین و در هر بلوک
 توزیع گردید. متوسط خوراک مصرفی اصلاح شده
 براساس روز ماهی به صورت هفتگی و در کل دوره از
 رابطه های زیر محاسبه شد:

$$AFI = \frac{\text{مقدار باقیمانده خوراک در انتهای دوره (گرم)} - \text{مقدار خوراک داده شده در ابتدای دوره (گرم)}}{\text{تعداد روز ماهی آن مرحله}}$$

AFI (g/f) = متوسط خوراک مصرفی روزانه آزمایشی (گرم به ازای هر ماهی)

تعداد روزهای دوره \times AFI (g/f) = میانگین کل مصرف خوراک یک ماهی در یک دوره (بر اساس روز ماهی)

ضریب تبدیل غذایی: ضریب تبدیل غذایی طبق فرمول زیر محاسبه و برای کل دوره مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. ضریب تبدیل غذایی اصلاح شده بر اساس روز ماهی (Abdelghany and Ahmad, 2002):

$$\text{ضریب تبدیل غذایی} = \frac{\text{متوسط خوراک مصرفی روزانه}}{\text{افزایش وزن روزانه}}$$

درصد ماندگاری: برای این منظور تلفات دوره جمع آوری، شمارش و روزانه ثبت می شد و توسط فرمول زیر محاسبه گردید:

$$\text{درصد تلفات} = \frac{a}{b} \times 100$$

درصد تلفات - ۱۰۰ = درصد ماندگاری

a = تعداد ماهی های تلف شده هر واحد آزمایشی در انتهای دوره

b = تعداد ماهی های هر واحد آزمایشی در ابتدای دوره

آزمایشگاه مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی
 کرج منتقل گردید و در آنجا توسط دستگاه رنگ
 سنجی minolta cr-4۰۰ براساس سه فاکتور L (شدت
 روشنایی)، A (قرمزی)، B (زردی) در دو قسمت

برآورد رنگی شدن گوشت و پوست: برای

این منظور هر نمونه کشتاری، پس از وزن کشی، قسمتی
 از گوشت همراه با پوست بریده شد و پس از مشخص
 کردن هر نمونه، توسط نایلکس های شماره دار درون یخ
 گذاشته و به مدت ۲۴ ساعت فریز شد. سپس به

X_{ij} = هر یک از مشاهدات، μ = میانگین جمعیت،
 T_i = اثر تیمار، δ_i = اثر بلوک، ϵ_{ij} = اثر خطای آزمایش

نتایج

افزایش وزن: نتایج مربوط به میانگین افزایش وزن در جدول ۴ آمده است. طبق نتایج جدول میانگین افزایش وزن در کل دوره و سایر هفته‌ها به جز هفته دوم تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0.05$). به طوری که بیشترین میانگین افزایش وزن در هفته دوم در تیمار شاهد بود که با سایر تیمارها به جز تیمار ۱۵ درصد شیرخشت تفاوت معنی‌داری از لحاظ آماری نداشت.

گوشت و پوست هر کدام به صورت مجزا مورد ارزیابی قرار گرفت (نیگجه‌فراهانی، ۱۳۹۲).

کشتار: به مدت ۲۴ ساعت قبل کشتار به ماهیان گرسنگی داده شد، جهت دقت اندازه‌گیری در خصوصیات لاشه و دستگاه گوارش خالی در زمان تشریح و وزن کشتی، از هر تکرار پنج ماهی به صورت تصادفی در روز ۴۵ برای کشتن انتخاب شدند. سپس وزن کبد و امعاء و احشاء برای هر قطعه ماهی که کشتار شد، وزن کشتی و مورد بررسی قرار گرفت.

روش آنالیز داده‌ها: داده‌ها ابتدا در نرم افزار اکسل دسته‌بندی شده، و برای آنالیز داده‌ها از نرم‌افزار آماری SAS استفاده شد. جهت مقایسه بین میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده شد. طرح آماری در قالب طرح بلوک کاملاً تصادفی طی چهار تیمار و سه تکرار با مدل آماری زیر بود.

$$X_{ij} = \mu + T_i + \delta_i + \epsilon_{ij}$$

جدول ۴: میانگین افزایش وزن ماهیان در گروه‌های آزمایشی مختلف (گرم)

گروه‌های آزمایشی	هفته‌های پس از تغذیه ماده آزمایشی				
	اول	دوم	سوم	چهارم	کل
شاهد	۱۱/۷۸	۱۴/۴۸ ^A	۶/۶۵	۹/۷۲	۴۲/۶۳
شیرخشت ۵٪	۱۰/۵۰	۱۱/۰۰ ^A	۵/۶۶	۵/۳۰	۳۲/۴۶
شیرخشت ۱۰٪	۸/۶۶	۱۰/۳۸ ^A	۷/۵۹	۶/۷۵	۳۳/۳۹
شیرخشت ۱۵٪	۱۳/۳۳	۴/۹۶ ^B	۶/۱۶	۵/۱۴	۲۹/۶۰
معنی‌داری	۰/۳۳۲	۰/۰۲۱	۰/۹۵۴	۰/۱۱۷	۰/۳۱۸
SEM	۰/۸۳	۰/۷۳	۱/۲۶	۰/۶۱	۲/۳۴

A.B: میانگین‌های دارای حرف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$)

SEM: خطای استاندارد میانگین

و کل دوره تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار گرفت ($P < 0.05$). به طوری که بیشترین میانگین خوراک مصرفی در هفته اول در تیمار شاهد بود که با سایر تیمار

میانگین خوراک مصرفی: نتایج مربوط به میانگین خوراک مصرفی در جدول ۵ آمده است. طبق نتایج جدول میانگین خوراک مصرفی در تمامی هفته‌ها

معنی داری از لحاظ آماری داشت. بیشترین میانگین خوراک مصرفی در هفته چهارم در تیمار شاهد بود که با سایر تیمار به جز تیمار شیرخشت ده درصد تفاوت معنی داری از لحاظ آماری داشت.

تفاوت معنی داری از لحاظ آماری داشت و کمترین میزان آن در تیمار شیرخشت ۱۵ درصد بود. بیشترین میانگین خوراک مصرفی در هفته دوم، سوم و کل دوره در تیمار شاهد بود که با سایر تیمارها تفاوت

جدول ۵: میانگین خوراک مصرفی ماهیان در گروه‌های آزمایشی مختلف (گرم)

گروه‌های آزمایشی	هفته‌های پس از تغذیه ماده آزمایشی			
	اول	دوم	سوم	چهارم
شاهد	۲۰/۲۴ ^a	۱۶/۴۵ ^A	۱۲/۷۸ ^a	۱۳/۷۸ ^A
شیرخشت ۵٪	۱۹/۱۶ ^b	۱۴/۹۱ ^B	۱۱/۹۰ ^b	۱۲/۰۸ ^B
شیرخشت ۱۰٪	۱۹/۰۶ ^b	۱۴/۸۳ ^B	۱۱/۴۲ ^b	۱۳/۰۰ ^{Ab}
شیرخشت ۱۵٪	۱۸/۲۳ ^c	۱۴/۰۶ ^B	۱۱/۵۲ ^b	۱۱/۸۴ ^B
معنی داری	۰/۰۰۰	۰/۰۲۹	۰/۰۰۵	۰/۰۳۱
SEM	۰/۰۵	۰/۲۰	۰/۰۸	۰/۱۸

a, b: میانگین‌های دارای حرف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.01$)

A, B: میانگین‌های دارای حرف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$)

SEM: خطای استاندارد میانگین.

دوره و سایر هفته‌ها تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0.05$).

میانگین ضریب تبدیل غذایی: نتایج مربوط به میانگین ضریب تبدیل غذایی در جدول ۶ آمده است. طبق نتایج جدول میانگین ضریب تبدیل غذایی در کل

جدول ۶: میانگین ضریب تبدیل غذایی ماهیان در گروه‌های آزمایشی مختلف (گرم/گرم)

گروه‌های آزمایشی	هفته‌های پس از تغذیه ماده آزمایشی			
	اول	دوم	سوم	چهارم
شاهد	۱/۸۰	۱/۱۴	۲/۰۷	۱/۴۶
شیرخشت ۵٪	۱/۸۳	۱/۷۰	۲/۱۱	۳/۰۳
شیرخشت ۱۰٪	۲/۳۵	۱/۴۳	۲/۸۰	۱/۹۹
شیرخشت ۱۵٪	۱/۴۲	۳/۶۹	۱/۹۱	۲/۷۶
معنی داری	۰/۲۹۳	۰/۰۶۵	۰/۷۴۵	۰/۳۲۳
SEM	۰/۱۵	۰/۲۸	۰/۳۰	۰/۳۰

SEM: خطای استاندارد میانگین

اجزای لاشه: نتایج مربوط به میانگین اجزای لاشه در جدول ۷ آمده است. طبق نتایج جدول نسبت وزنی

لاشه، نسبت وزنی امعاء و احشاء و نسبت وزنی کبد تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0/05$).

جدول ۷: میانگین اجزای لاشه بر حسب درصدی از وزن زنده در گروه‌های آزمایشی مختلف

گروه‌های آزمایشی	اجزای لاشه (درصد)		
	نسبت وزنی کبد	نسبت وزنی امعاء و احشاء	نسبت وزنی لاشه
شاهد	۱/۵۲	۱۲/۷۳	۸۷/۲۷
شیرخشت ۵٪	۱/۵۴	۱۳/۲۱	۸۶/۷۸
شیرخشت ۱۰٪	۱/۶۳	۱۱/۳۴	۸۸/۶۵
شیرخشت ۱۵٪	۱/۹۰	۱۳/۰۵	۸۶/۹۵
معنی داری	۰/۲۵۵	۰/۰۸۷	۰/۰۸۸
SEM	۰/۰۷	۰/۲۸	۰/۲۶

SEM: خطای استاندارد میانگین

ماهی و طول چنگالی تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0.05$).

طول بدن ماهی: نتایج مربوط به طول بدن در جدول ۸ آمده است. طبق نتایج جدول طول کل بدن

جدول ۸: میانگین طول بدن ماهی در گروه‌های آزمایشی مختلف

گروه‌های آزمایشی	طول قطعه (سانتی متر)	
	طول چنگالی	طول کل
شاهد	۲۵/۷۶	۲۶/۷۴
شیرخشت ۵٪	۲۵/۸۲	۲۶/۷۳
شیرخشت ۱۰٪	۲۵/۳۴	۲۶/۲۴
شیرخشت ۱۵٪	۲۵/۴۳	۲۶/۲۰
معنی داری	۰/۹۵۳	۰/۹۰۴
SEM	۰/۳۵	۰/۳۴

SEM: خطای استاندارد میانگین

(L^*)، شاخص روشنایی پوست (L^*)، شاخص قرمز/سبز پوست (a^*) و شاخص زرد/آبی پوست (b^*) تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0.05$).

رنگ سنجی گوشت و پوست قزل آلاهی رنگین-کمان: نتایج مربوط به رنگ سنجی گوشت و پوست قزل آلاهی رنگین کمان در جدول ۹ آمده است. طبق نتایج جدول شاخص روشنایی گوشت (L^*)، شاخص قرمز/سبز گوشت (a^*)، شاخص زرد/آبی گوشت

جدول ۹: میانگین آزمایش رنگ سنجی در گروه‌های آزمایشی مختلف

پوست			گوشت			گروه‌های آزمایشی
b*	a*	L*	b*	a*	L*	
۹/۱۹	-۲/۰۴	۴۰/۸۳	۱۰/۱۱	۱/۴۷	۵۱/۱۴	شاهد
۸/۸۷	-۱/۸۵	۳۹/۷۹	۸/۹۵	۲/۷۶	۴۸/۰۴	شیرخشت ۵٪
۱۰/۴۴	-۱/۸۴	۳۷/۷۰	۸/۵۶	۳/۴۰	۴۸/۵۸	شیرخشت ۱۰٪
۱۰/۵۸	-۱/۸۸	۴۳/۰۱	۹/۰۱	۲/۸۹	۴۹/۹۰	شیرخشت ۱۵٪
۰/۴۴۷	۰/۹۴۵	۰/۴۸۴	۰/۴۰۷	۰/۲۴۹	۰/۲۵۳	معنی داری
۰/۴۵	۰/۱۳	۱/۲۰	۰/۳۳	۰/۳۴	۰/۵۸	SEM

SEM: خطای استاندارد میانگین

هستند، لذا دارای مشکلاتی از نظر تغذیه‌ای بوده و جمعیت کشورهای در حال توسعه بیش تر از کشورهای توسعه یافته به غذای ماهی در جیره غذایی روزانه وابسته هستند، اما کشورهای توسعه یافته برنامه غذای خود را به سمت افزایش تولیدات و فرآورده‌های دامی و آبزیان تنظیم کرده‌اند (گلیان و سالار معینی، ۱۳۸۸).

امروزه استفاده و جایگزین نمودن منابع غذایی جدید، قابل دسترس و ارزان جایگاه ویژه‌ای در آبرزی پروری دارد. هدف از انتخاب شیرخشت آتشین در این پژوهش، ایجاد رنگی شدگی در پوست و گوشت و بهبود صفات عملکردی در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان بود، که پس از استفاده آن در جیره و بررسی نتایج، مشخص گردید که از نظر شاخص‌های روشنایی، قرمزی و زردی گوشت و پوست با این که تیمار ۱۰ درصد شیرخشت آتشین از نظر عددی وضعیت بهتری دارد ولی بین کلیه تیمارها اختلاف معنی داری ایجاد نگردیده است ($P > 0.05$). نتایج این تحقیق با مطالعات نیگجه فراهانی (۱۳۹۲) که از چغندرلبویی در تغذیه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان استفاده نمود، میرکریمی (۱۳۹۲) که تاثیر استفاده از گلرنگ در جیره غذایی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان را

تلفات: نتایج مربوط به طول بدن در جدول ۱۰ آمده است. طبق نتایج جدول درصد تلفات تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0.05$).

جدول ۱۰: میانگین درصد تلفات ماهیان در گروه‌های آزمایشی مختلف (کل دوره)

گروه‌های آزمایشی	درصد تلفات
شاهد	۵/۰۰
شیرخشت ۵٪	۰/۰۰
شیرخشت ۱۰٪	۳/۳۳
شیرخشت ۱۵٪	۵/۰۰
معنی داری	۰/۴۹۹
SEM	۱/۲۵

SEM: خطای استاندارد میانگین

بحث

امنیت غذایی به تدریج به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مسائل کشاورزی و منابع طبیعی درآمده، لذا نیازمند توجه بیشتری به کشاورزی است تا بتوان تولیدات کشاورزی پایدار و دائمی حاصل شود. حدود دو میلیارد نفر از جمعیت کره زمین با کمبود برخی از مکمل‌های غذایی ضروری برای بدن انسان روبرو

پرورشی مانند درجه حرارت، نور، میزان اکسیژن، استرس‌های محیطی، سن ماهی و ... در این رابطه موثرند (بحری، ۱۳۸۷). اما در مورد میانگین خوراک مصرفی در کل دوره، بیشترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود که از نظر آماری با سایر تیمارها تفاوت معنی‌داری داشت ($P < 0.05$).

از نظر ویژگی‌های مربوط به لاشه و درصد ماندگاری نیز تفاوت معنی‌داری بین تیمار شاهد و بقیه تیمارها مشاهده نشد که نتایج حاصله با مطالعات نیگجه فراهانی (۱۳۹۲) میرکریمی (۱۳۹۲)، Talebi و همکاران (۲۰۱۳) که اثر فلفل قرمز را در تغذیه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد بررسی قرار دادند، غیاثوند و شاپوری (۱۳۸۸)، Buyukcapar و همکاران (۲۰۰۷)، Lorenz و همکاران (۱۹۹۸) مطابقت داشت.

نتایج حاصل از این تحقیق که به منظور بررسی تأثیر شیرخشت آتشین بر رنگ پوست و لاشه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان انجام گرفت، حاکی از اختلاف معنی‌داری در میزان روشنایی پوست و گوشت، صفات عملکردی، بازده اجزای لاشه تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. اما از آنجایی که از نظر عددی وضعیت تیمارهای ۵ و ۱۰ درصد شیرخشت آتشین بهتر بود و ضمناً میزان مصرف آن‌ها در کل دوره به مراتب نسبت به تیمار شاهد بهتر بود امکان استفاده از آن در جیره غذایی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان وجود ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان وجود دارد.

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می‌دانیم از زحمات کلیه کسانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نماییم.

بررسی کرد، غیاثوند و شاپوری (۱۳۸۸) که به جیره غذایی ماهی اسکار سفید هویج و فلفل قرمز اضافه نمودند و Lorenz (۱۹۹۸) که پودر فلفل دلمه قرمز به جیره غذایی ماهی طلایی اضافه کرده بود، مطابقت داشت. اما یافته‌های این مطالعه با نتایج تحقیقات Lee و همکاران (۲۰۱۰) که اثر فلفل قرمز را روی رنگ‌پذیری پوست ماهی *Zacco platypus* مورد بررسی قرار دادند و اختلاف معنی‌دار بین رنگ‌پذیری در بین تیمارها مشاهده کردند، مشعل‌چی و همکاران (۱۳۸۹) که از جلبک *Dunaliella Salina* در تغذیه ماهی اسکار سفید (*Astronorus ocellatus*) استفاده کردند، مطابقت نداشت، که دلیل آن می‌تواند ناشی از نوع ماهی مورد آزمایش، منبع رنگدانه‌ای و مدت خوراک‌دهی باشد.

در خصوص صفات عملکردی همچون افزایش وزن و ضریب تبدیل غذایی و افزایش طول بدن از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای مختلف دیده نشد به طوری که نتایج حاصل از این تحقیق با نتایج نیگجه فراهانی (۱۳۹۲)، میرکریمی (۱۳۹۲)، Talebi و همکاران (۲۰۱۳) که اثر فلفل قرمز را در تغذیه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد بررسی قرار دادند، غیاثوند و شاپوری (۱۳۸۸)، Buyukcapar و همکاران (۲۰۰۷)، Lorenz و همکاران (۱۹۹۸) مطابقت داشت. اما با پژوهش Gokoglu و Diler (۲۰۰۴) که فلفل قرمز به جیره ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان اضافه کردند و همچنین با نتایج مشعل‌چی و همکاران (۱۳۸۹) که اختلاف معنی‌داری در صفات عملکردی مشاهده نمودند، مغایرت داشت. علت اختلاف با نتیجه تحقیق اخیر می‌تواند به دلیل اختلاف در نوع ماده غذایی و نوع ماده غذایی به کار برده داشته باشد. ضمناً وزن و شرایط

منابع

۱. بحری، ا. ه.، ۱۳۸۷. بررسی استفاده از رنگدانه‌های طبیعی گیاهان در جیره غذایی ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران دانشکده منابع طبیعی گروه شیلات و محیط زیست، ۱۱۵ صفحه.
۲. بلوریان، ش.، حسینی، ف.، رحیمی‌زاده، م.، فضل‌باز، ص.، کریمی، م.، نجفی، م.، ۱۳۹۰. رنگدانه‌های خوراکی در صنایع غذایی (ویژگی‌ها، کاربردها و روش‌های تولید). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، چاپ اول، ۲۲۴ صفحه.
۳. عظیمی، آ.، ۱۳۹۲. اثر رنگدانه‌های طبیعی (لفل دلمه و گوجه فرنگی) و مصنوعی (آستاگزانتین و بتاکاروتن) بر شاخص‌های رشد و رنگ ماهی فلاوره‌ورن (*Cichlasoma* sp.). پایان‌نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۸۴ صفحه.
۴. علیشاهی، م.، کریمی‌فر، م.، مصباح، م.، زارعی، م.، ۱۳۹۳. مقایسه اثر آستاگزانتین و جلبک *Dunaliella salina* پراکسیداسیون‌پسیده‌ها و رنگ ماهی سورم (*Heros serverus*). مجله تحقیقات دامپزشکی، دوره شصت و نهم، شماره ۱، صفحات ۱۰۲-۹۵.
۵. عمادی، ح.، امانی‌نژاد، پ.، امتیازجو، م.، حسین‌زاده صحافی، ه.، ۱۳۸۹. بررسی اثر جلبک *Dunaliella salina* بر تغییرات رنگ پوست در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)، فصلنامه علمی پژوهشی محیط زیست جانوری، ۲(۲)، ۶۶-۵۷.
۶. غیاثوند، ز.، شاپوری، م.، ۱۳۸۸. تاثیر رنگدانه‌های طبیعی و مصنوعی و مقایسه اثر آنها بر ماهی اسکار سفید (*Astronotus ocellatus* sp.). مجله بیولوژی دریا، ۱(۱)، ۷۸-۸۵.
۷. فلاح‌زاده، س.، ۱۳۹۰. اثرات رژیم غذایی حاوی کاروتنوئیدها (آستاگزانتین و بتاکاروتن) روی رشد، بقاء و رنگی شدن ماهی ردپیکوک (*Aulonocara hansbaenschi*). پایان‌نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۸۵ صفحه.
۸. گلپان، ا. م.، سالارمعینی، م.، مظهری، م.، ۱۳۸۸. تغذیه طیور. انتشارات واحد آموزش و پژوهش معاونت کشاورزی سازمان اقتصادی کوثر، چاپ چهارم. ۳۶۷-۲۸۹.
۹. مشعل‌چی، م.، علیشاهی، م.، جواهری‌بابلی، م.، حجازی، م. ا.، ۱۳۸۹. مقایسه‌ی اثر آستاگزانتین و جلبک *Dunaliella salina* بر رنگ پوست ماهی اسکارسفید (*Astronotus ocellatus*). مجله بیولوژی دریا، ۶(۲)، ۷۵-۸۳.
۱۰. میرکریمی، س. ع.، ۱۳۹۲. بررسی تأثیر استفاده از گلرنگ در تغییر رنگ پوست و لاشه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ورامین - پیشوا، ۸۷ صفحه.
۱۱. نیگجه‌فراهانی، م.، ۱۳۹۲. تأثیر تغذیه با چغندر لبویی بر عملکرد و رنگ لاشه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ورامین - پیشوا، ۹۰ صفحه.
12. Abdelghany, A.E., Ahmad, H.M., 2002. Effects of feeding rates on growth and production of Nile tilapia, common carp and silver carp polycultured in fertilized ponds. *Aquaculture Research*, 33, 415-423.
13. Aysun, K., Durmaz, Y., Hekimoglu, M., 2010. Effect of Natural Pigment Sources on Colouration of Cichlid (*Cichlasoma severum* sp. Heckel, 1840). *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 9, 566-569.
14. Buyukcapar, H.M., Yanar, M., Yanar, Y., 2007. Pigmentation of Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*) with Carotenoids from

- growth and skin pigmentation of Pale chub (*Zacco platypus*). Asian-Australasian Journal of Animal Sciences, 23, 724-732.
21. Lorenz, T. R., 1998. A review of astaxanthin as a carotenoid and vitamin source for sea bream. Naturerose Technical Bulletin, Vol. 052. Cyanotechnology, Hawaii.
 22. Medica-Saric, M., Jasprica, I., Smolcic-Bubalo, A., Mornar, A., 2004. Optimization of chromatographic conditions in thin layer chromatography of flavonoids and phenolic acids. Croatica Chemica Acta, 77, 361-366.
 23. NRC. 1993. Nutrient requirements of fish. National Academy of Sciences. Washington DC.
 24. Pignatti, S., 1982. Flora d'Italia, Edagricole, Bologna, Italia, 610 P.
 25. Talebi, M., Khara, H., Zoriehzahra, J., Ghobadi, S., Khodabandelo, A., Mirrasooli, E., 2013. Study on effect of red bell pepper on growth, pigmentation and blood factors of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). World Journal of Zoology, 8, 17-23.
 26. Zhonggao, C., Felgines, O., Texier, C., Besson Jiao, D., Liu, J., Wang, S., 2005. Antioxidant activities of total pigment extract from blackberries. Food Technology and Biotechnology, 43, 97-102.
 - Marigold Flower (*Tagetes erecta*) and Red Pepper (*Capsicum annum*). Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences, 31, 7-12.
 15. Diler, I., Gokoglu, N., 2004. Investigation of the sensory properties of the flesh of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fed diets with astaxanthin, shrimp waste meal and red pepper meal. European Food Research and Technology, 219(3), 217-222.
 16. Fico, G. R., Bilia, A., Morelli, I., Tome, F., 1999. Flavonoid distribution in *Pyracantha coccinea* plants at diferent growth phases. Biochemical Systematics and Ecology, 28, 673-678.
 17. Hung, S., Fymn-aikins, F.K., Lutes, P.B., Xu, R.P., 1989. Ability of juvenile White Sturgeon (*Acipenser transmotanus*) to utilize different carbohydrate sources. Journal of Nutrition, 119, 727-733.
 18. Kop, A., Durmaz, Y., 2008. The effect of synthetic and natural pigments on the colour of the cichlids (*Cichlasoma severum* sp., Heckel 1840). Aquaculture, 16, 117-122.
 19. Kowaleuki, Z., Mrugasiewicz, M., 1971. Neue flavanoheteroside in *Crataegus phenophyrum*. Planta Medica, 19, 311-313.
 20. Lee, C.R., Pham, M.A. and Lee, S.M., 2010. Effects of dietary paprika and lipid levels on